

Ondanks de set back die de wereldwijde mondiale corona-crisis voor zowat alle maatschappelijke domeinen betekent, gaat ook in 2020 het traditionele grote congres “Stedenbouw en ruimtelijke ordening in Vlaanderen” dat By Experts naar goede gewoonte elk jaar in september organiseert gewoon door, en zijn we er zelfs zowaar in geslaagd om een programma samen te stellen dat nog aantrekkelijker oogt dan de edities van de voorbije jaren.

Door de *lock down* mag op beleidsvlak dan al veel tijdelijk *on hold* gezet zijn, dat zal **Peter Cabus** als secretaris-generaal van het **departement Ruimte Vlaanderen** er niet van weerhouden een *overview* te geven van wat er allemaal nog *in the pipeline* zit en welke initiatieven op korte en middellange termijn vanuit het Vlaamse beleidsniveau nog verwacht kunnen worden. Hoe ver staat het met de teksten van het instrumentendecreet, wordt vooruitgang geboekt met het langverwachte BRV, wat is de stand van zaken met betrekking tot de aanpak van de woonreserve- en woonuitbreidingsgebieden en de watergevoelige openruimtegebieden,...? Meer dan één tipje van de sluier zal worden opgelicht.

Yves Loix zal vervolgens, met de nodige *gründlichkeit* die we van hem gewoon zijn, een actueel en zeer interessant thema belichten dat de gemoederen steeds heviger beroert. Meer en meer vooral lokale besturen kiezen er tegenwoordig blijkbaar bewust voor om bepaalde beleidslijnen inzake bouwen en verkavelen niet meer formeel te gieten in stedenbouwkundige voorschriften van RUP's of verordeningen, maar te werken met 'alternatieve' instrumenten zoals richtlijnenboeken, masterplannen, beeldkwaliteitsplannen, woonomgevingsplannen en woningtypologietoetsen, toekomstvisies en –principes, visienota's, of zelfs 'tijdelijke bouwpauses'. Die documenten worden dan (bijvoorbeeld onder de vlag van 'beleidsmatig gewenste ontwikkeling') door de gemeenteraad gesluit, en vervolgens toegepast op individuele vergunningsaanvragen. Het volgen van de formeel voorziene procedures om stedenbouwkundige voorschriften uit te vaardigen lijkt zo plots niet meer nodig. Deze wildgroei van *ad hoc*-instrumenten roept de nodige vragen op, niet in het minst vanuit het oogpunt van de legitimiteit en rechtszekerheid. Ook de rechtspraak lijkt nog wat te worstelen met deze groeiende tendens. U verneemt er op het congres alles over.

Reeds in 2014 zag het decreet-'complexe projecten' het levenslicht, en het heeft even geduurd maar inmiddels zijn de eerste definitieve voorkeursbesluiten voor een aantal van die projecten een feit. Allicht heeft het te maken met de potentieel grote ruimtelijke impact van de betreffende projecten (extra containerbehandelingscapaciteit voor de haven van Antwerpen, en een nieuwe zeesluis voor de Zeebrugse haven), maar al onmiddellijk worden die voorkeursbesluiten onder vuur genomen met beroepen bij de Raad van State. Andere complexe projecten-procedures lopen nog, en dat levert een hoop nuttige kennis en ervaring op om mee te nemen voor de toekomst. *Insight* in dat alles krijgen de deelnemers aan het congres van een echte *insider* in de persoon van **David Stevens**, die een vooraanstaande rol vervult in het **team complexe projecten** dat de zaken in goede banen loodst.

En dan zijn we al bij het namiddagprogramma aanbeland, waar **Jens Hoofd** ons vanuit zijn bevoorrechte functie als referendaris bij de **DBRC/RvVb** opwacht om van op de eerste rij

verslag uit te brengen over de zogenaamde ‘substitutiebevoegdheid’ waarvan de Raad voor Vergunningsbetwistingen in zijn rechtspraak steeds vaker gebruik maakt. Dat de RvVb in stedenbouw- en omgevingsdossiers veel vernietigingsarresten velt weten we al langer, maar de laatste tijd beperkt de Raad zich niet altijd tot een vernietiging en een injunctie om een nieuwe beslissing te nemen, maar wordt soms meteen ook rechtstreeks de vergunning geweigerd omdat het vernietigingsmotief wijst in de richting van een ‘gebonden’ bevoegdheid in hoofde van het vergunningverlenend bestuursorgaan. Het voordeel van die werkwijze bestaat er in dat op die manier de alom gekende ‘procedurecarrousel’ die vaak draait in vergunningendossiers wordt stilgelegd, en een dossier niet eindeloos *back and forth* van het bestuur naar de RvVb en *vice versa* verhuist. Een mogelijk nadeel schuilt dan weer in het gevaar dat de RvVb al te driest ‘gebonden’ weigeringsgronden in dossiers ontwaart (of zoekt?), en zich zo te veel op de stoel van het vergunningverlenend bestuur gaat nestelen en zich gaat gedragen als een heuse ‘vergunningsweigeringsmachine’. Serieus veel stof voor discussie dus, en een onderwerp waarover het laatste woord zeker nog niet gezegd is.

En het slotakkoord van het congres is traditioneel voor **Tom De Waele**, die de ramen en deuren volledig open zwaait en stilstaat bij al wat moet geweten zijn over de omgevingsrechtspraak van het voorbije jaar. Zo is er opnieuw veel te melden in de *boomende* sector van het ‘windturbinerecht’, zijn alweer een aantal aspecten beslecht die verband houden met artikelen van de fel geplaagde Codextrein, blijft het vaak nog worstelen met sommige gewestplanvoorschriften, waren een reeks onderdelen van de omgevingsvergunningsprocedure het voorwerp van discussie en procedures, blijft het wondere wereldje van de milieueffectenrapportage ook in de rechtspraak een *hot topic*, is er de voorbije twaalf maanden nogal wat interessante jurisprudentie vanuit het Hof van Cassatie, en zijn er ook nu weer een aantal ‘wist-je-ditjes’ en ‘wist-je-datjes’ en *tutti quanti* die gewoon leuk zijn om te vertellen en te signaleren.

Voor u het goed en wel beseft is ook het congres editie 2020 op die manier weer zo voorbij. En is het uitkijken naar de volgende editie, in het hopelijk volledig corona- en andere virus-senvrije 2021!

SCHRIJF U SNEL IN !

Tot 15 juli is het mogelijk om in te schrijven met het Early Booking Tarief. Dat betekent dat u €50 korting ontvangt op de inschrijfprijs. De Orde van Vlaamse Balies heeft de opleiding erkend. Advocaten ontvangen 5 opleidingspunten. [Programma en inschrijven via deze link.](#)